

LES  
ARTS  
ÉS ÒPERA

TEMPORADA 25/26



# SALOME

Richard Strauss

PALAU DE LES ARTS REINA SOFÍA

 GENERALITAT  
VALENCIANA

 LES ARTS  
VALÈNCIA

---

## Sala Principal

---

<b>25</b>	d'abril de 2026	19.00 h
<b>29</b>	d'abril de 2026	19.30 h
<b>3</b>	de maig de 2026	18.00 h
<b>6</b>	de maig de 2026	19.30 h
<b>9</b>	de maig de 2026	19.00 h

ADMINISTRACIÓ FUNDADORA



**GENERALITAT  
VALENCIANA**

ADMINISTRACIÓ COL·LABORADORA



MINISTERIO  
DE CULTURA

DIRECCIÓN GENERAL  
DE ARTES ESCÉNICAS Y MÚSICA

# SALOME

**Richard Strauss**

1864-1949

PRODUCCIÓ

Teatro alla Scala de Milán, propiedad  
del Teatro Petruzzelli de Bari

---

*Musikdrama* en un acte

Llibret de Richard Strauss, basat en  
la traducció a l'alemany de Hedwig  
Lachmann de l'obra en francès *Salomé*  
(1891) d'Oscar Wilde.

Estrena: 9 de desembre de 1905,  
Königliches Opernhaus, Dresden

---

EDICIÓ

Boosey & Hawkes Music Publishers Ltd., London

---

DIRECCIÓ MUSICAL

**James Gaffigan**

DIRECCIÓ D'ESCENA

**Damiano Michieletto**

ESCENOGRAFIA

**Paolo Fantin**

VESTUARI

**Carla Teti**

IL·LUMINACIÓ

**Alessandro Carletti**

COREOGRAFIA

**Thomas Wilhelm**

DURACIÓ: 1 H 40 MIN



---

HERODES

**John Daszak**

HERODIAS

**Michaela Schuster**

SALOME

**Vida Miknevičiūtė**

JOCHANAN

**Nicholas Brownlee**

NARRABOTH

**Christopher Sokolowski**

UN PATGE DE HERODIAS

**Lioba Braun**

CINC JUEUS

**Jorge Rodríguez-Norton**

**Daniel Norman**

**Filipp Modestov<sup>++</sup>**

**Mathias Frey**

**Horst Lamnek**

DOS NATZARENS

**Jiří Rajniš**

**Agshin Khudaverdiyev<sup>++</sup>**

DOS SOLDATS

**Tomeu Bibiloni**

**Alexander Milev**

UN CAPADOCI

**Agustín Albornoz<sup>++</sup>**

UN ESCLAU

**Pablo Rubin-Jurado<sup>++</sup>**

---

## Orquestra de la Comunitat Valenciana

---

ASSISTENTS DE:

DIRECCIÓ MUSICAL

**Georg Köhler**

DIRECCIÓ D'ESCENA

**Tamara Heimbrock**

ESCENOGRAFIA

**Francesca Amato**

VESTUARI

**Enrica Giusti**

IL·LUMINACIÓ

**Ludovico Gobbi**

COREOGRAFIA

**Francesco Tomasi**

MESTRES REPETIDORS

**Polina Bogdanova**

**Jorge Giménez**

ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC

**Rochsane Taghikhani**

BALLARINS

**Adrián Ros**

**Carlos José Acosta**

**José Ruiz**

**Luis López-Ochoa**

**Rafael Perets**

**Sebastián Rowinsky**

FIGURACIÓ

**Valentina Vidal / Emma Megia**

SUBTITULACIÓ

**Anselmo Alonso**

<sup>++</sup>Centre de Perfeccionament

---

LES ARTS ÉS MEMBRE DE:



ola

ÓPERA  
LATINOAMÉRICA



OPERA VISION

AEOS

Galilea, cap a l'any 30 dC. El tetrarca Herodes Antipas celebra una festa en l'interior del seu palau. En la terrassa, es troben Narraboth i dos soldats que fan guàrdia davant de l'aljub en què es troba pres el profeta Jochanaan (Joan el Baptista). Este ha criticat amb cruessa davant de la societat el matrimoni d'Herodes amb Herodies després de repudiar la seua primera esposa, la qual cosa ha propiciat que el tetrarca, incitat per la mateixa Herodies, haja detingut Jochanaan. Però Herodes no està convençut de sentenciar a mort el presoner, perquè els castics que el profeta prediu sobre la seua família han omplit la seua ment de temors i superstició. Salome, la bellíssima i jove fillastra del rei Herodes, abandona la celebració i ix a la terrassa a disfrutar de la càlida nit. Està preocupada perquè el seu padrastre no deixa de mirar-la lascivament. De sobte, la princesa sent la veu del profeta que emana de la cisterna i queda enxisada. Sent una incontrolable curiositat per conèixer el misteriós presoner, la qual cosa la porta a persuadir el sirià Narraboth, que està enamorat d'ella, perquè li deixi vore Jochanaan, a la qual cosa el jove accedix a pesar de la prohibició imposada pel tetrarca. L'aspecte del presoner fascina Salome, la qual, presa de violenta passió, tracta de seduir el profeta. Jochanaan la rebutja horroritzat i la maleïx. Narraboth, devorat pels zels, se suïcida davant de Salome i Jochanaan. La seua sang taca els passos d'Herodes quan irromp junt amb Herodies i el seu seguici buscant Salome. El tetrarca continua obsessionat amb la seua fillastra i li suplica reiterades vegades que balle per a ell. A canvi, li oferirà el que ella demane. La bella princesa hi accedix. Quan acaba l'execució de la dansa, exigix al seu padrastre el cap de Jochanaan en safata de plata. Aterrit davant de tan impensable petició, Herodes tracta de dissuadir-la, però la jove persistix i finalment aconseguix el seu propòsit. El botxí entrega a Salome el cap del profeta i ella pot per fi besar els ja freds llavis de Jochanaan. El tetrarca, trastornat al presenciar l'escena, ordena els soldats que maten Salome.

# Salome: els enigmes del desig, de l'amor i de la mort

**Javier Pérez Senz**

Periodista i crític musical

En les òperes de Richard Strauss (Munic, 1864-Garmisch-Partenkirchen, 1949), les motivacions psicològiques i la tensió de les situacions dramàtiques determinen tant la identitat vocal de cada personatge com el desplegament dels recursos orquestrals més adequats, refinats i sumptuosos. "El nostre art és expressió de sentiments", deia el compositor bavarés el 1889 per a explicar el profund sentit poètic i dramàtic que l'orquestra pot transmetre amb força més commovedora que les paraules. En l'àmbit de la música de programa, els seus poemes simfònics -Strauss va preferir denominar-los *Tondichtungen* (poemes sonors)- exigeixen a l'orquestra el màxim nivell de virtuosisme, perfecció, transparència i equilibri. També en les seues òperes el poder de l'orquestra és tan decisiu que, en els casos de *Salome* i *Elektra*, alguns les han definit com a *symphonische Dichtungen mit Singstimmen* (poemes simfònics amb veus).

Quan es va instal·lar a Berlín, el 1898, Strauss era considerat juntament amb Gustav Mahler com el compositor orquestral més gran de la seua època. De fet, estava acostumat a l'èxit des de molt jove en la seua triple faceta de compositor, pianista i director d'orquestra. Ja el 1889, amb només 24 anys, havia enlluernat el món amb l'estrena del poema sonor *Don Juan*, la seua primera obra mestra. Però encara no havia aconseguit triomfar en el món de l'òpera. Les seues dos primeres òperes -*Guntram*, el 1894 a Munic, i *Feuernost*, el 1901 a Dresden, varen ser un fracàs rotund, difícil de digerir per a un mestre que, quan va començar a escriure *Salome*, poc abans de concloure la *Simfonia domèstica*, ja havia triomfat en l'escena concertística europea amb la inspiració melòdica i l'eloqüència descriptiva que animen la seua fabulosa sèrie de poemes sonors, amb obres mestres, a més de *Don Juan*, com *Mort i transfiguració*, *Les alegres entremaliadures de Till Eulenspiegel*, *Així parlà Zaratustra*, *Don Quijote* i *Una vida d'heroi*.

Per fortuna, els dessabors varen acabar el 1905 amb l'èxit de *Salome*, drama musical en un acte basat en l'obra teatral homònima d'Oscar Wilde, escrita en francès i traduïda a l'alemany per Hedwig Lachmann. El mateix compositor, que va quedar fascinat en vore una representació de l'obra al Kleines Theater de Max Reinhardt de Berlín el 1902, protagonitzada per



Gertrude Eysolt, va condensar el text original amb encertat instint teatral. La crueltat, l'erotisme violent, l'atmosfera decadent i els aspectes més expressionistes del text de Wilde es transformen, per l'extraordinària intensitat de la música, en una de les òperes més importants del segle XX.

Tot i que la seua estrena al Teatre de la Cort de Dresden -el 9 de desembre de 1905, amb direcció d'Ernst von Schuch i amb Marie Wittich en el paper titular-, va tindre una acollida entusiasta, la primera gran òpera de Strauss va escandalitzar bona part de la societat més conservadora i va trobar dificultats per difondre's en alguns teatres d'Europa i d'Amèrica. La cruesa de l'obra, lasciva i pecaminosa a ulls de la moral victoriana, va provocar reaccions visceralment en contra seua: a Alemanya, l'emperador Guillem II lamentava en públic i en privat que haguera escollit esta obra -alguns col·legues i amics del compositor, com Romain Rolland, jutjaven l'obra de Wilde "indigna" de Strauss- i a Anglaterra, el gabinet de Lord Chamberlain es va declarar indignat per l'òpera, com abans havia fet amb l'obra teatral.

Quan la censura va impedir que s'estrenara a Viena, Gustav Mahler va expressar el seu disgust en una carta al compositor: "Per desgràcia, és la trista veritat. La censura la rebutja! Remoc cel i terra per tal d'impedir esta situació absurda, però és en va. No podria expressar-li l'enorme impressió que em produïx la seua òpera. És la seua obra mestra i em confirma el que pensava des de fa temps: és vostè un dramaturg nat". Finalment, l'extraordinària qualitat de la partitura va acabar per vèncer les traves i censures, i va catapultar el seu autor com un dels grans operistes del seu temps. Strauss fins i tot va preparar una versió per a ser cantada en francès, a penes representada.

L'acció del drama se centra en l'episodi evangèlic que narra la decapitació del profeta sant Joan Baptista, ordenada per

Herodes Antipes, tetrarca de Galilea (Segle I dC), a petició de la princesa Salomé, filla del seu germà Herodes Filip i de la princesa Heròdies, que va fer arrestar el profeta per declarar il·lícita la seua unió incestuosa amb el tetrarca. En l'*Evangelí segons sant Mateu*, la figura dominant d'esta trama és Heròdies i el seu desig d'acabar amb el Baptista, considerat un profeta per una multitud indignada davant de la seua possible execució. Durant la celebració de l'aniversari d'Herodes, la princesa Salomé havia acceptat ballar en públic per al tetrarca si este accedia a concedir-li el desig que ella demanara. I ella, seguint el consell de sa mare, va dir: "Dona'm, sobre una safata, el cap de Joan el Baptista". Contrariat, però obligat per la seua promesa, Herodes va accedir: "Va ordenar decapitar Joan a la presó i el seu cap va ser lliurat en una safata a la jove, que li la va oferir a sa mare".



Per a Oscar Wilde, la figura dominant de l'obra és Salomé i centra en ella la seua mirada transgressora. Les seues primeres fonts d'inspiració varen ser el poema inacabat *Hèrodiade*, de Stéphane Mallarmé, i la descripció de la princesa que, sense donar-li nom, fa el novel·lista Charles-Marie Georges Huysmann en la seva obra *À Rebours*, que casava perfectament amb la seua visió del personatge, totalment allunyada de la docilitat de la Salomé bíblica. En este sentit, cal destacar la influència de les pintures de Gustave Moreau (*Salomé dansant devant Héroe*

i *L'Apparition*), evocades per Huysmann en el seu text. Lluny de la filla obedient, la Salomé de Wilde, i la de Strauss, és una criatura molt més torbadora i sensual que transita de l'erotisme i del desig sexual a l'odi i a la mort. Hi ha altres aproximacions operístiques centrades en el triangle Salomé-Herodes i Heròdies, com l'*Hérodiade* de Jules Massenet, lliurement inspirada en el relat *Herodias* de Gustave Flaubert, però el nivell de la *Salome* straussiana no té comparació.

La figura d'Herodes en l'obra de Wilde -perfectament recreat per la música- és la d'un personatge atrapat per la seua fatuïtat, per la gelosia de la seua dona, per les exigències de Salomé i per la seua pròpia depravació, amb una malsana atracció sexual per la princesa. És el revers del món elevat i la fortalesa moral de Jochanaan.

Hereu de les millors virtuts de Ferenc Liszt, Hector Berlioz i Richard Wagner, i devot admirador de la transparència i la finor de l'escriptura mozartiana -en les seues etapes com a director a Weimar, Munic i Berlín varen ser especialment rellevants les seues interpretacions de les òperes de Mozart-, Strauss es revela en *Salome* com un mestre en l'art de la metamorfosi temàtica, amb un ús dels motius i les transformacions que s'adapta amb precisió al caràcter dels personatges i a les seues accions.

La partitura atrapa l'espectador des de l'inici de l'acció, situada al pati del palau d'Herodes a la ciutat galilea de Tiberíades, sota la llum blanca de la lluna, amb un eloqüent solo de clarinet que introduïx un dels motius de Salome. Des del començament, la ciència orquestradora de Strauss mou els fils de l'acció dramàtica, planificada sense interrupció en tres episodis, dividits al seu torn per tres escenes i separats per tres interludis. Tota l'obra conté moments antològics, com el quintet fugat del grup de cinc jueus (quatre tenors i un baix) que inicien una grotesca discussió teològica sobre la naturalesa de Déu i el seu profeta. Per la dissonància expressiva, és una mostra de la modernitat de l'escriptura straussiana en esta època.

En l'arquitectura teatral de l'òpera impera la llei del desig no correspost, clau per a entendre la psicologia dels personatges. El jove capità sirià Narraboth, que vigila l'aljub on està presoner Jochanaan, mira amb fascinació la bella Salome que assistix al banquet en el palau d'Herodes -compara la seua bellesa amb la llum pàl·lida que els il·lumina- mentre al seu costat, el patge, enamorat platònicament de Narraboth, presagia les desgràcies que s'acosten. Salome, que abandona el banquet, angoixada per les mirades lascives d'Herodes, experimenta una atracció immediata en sentir la solemne i majestuosa veu del profeta. Les paraules de Wilde i la música de Strauss -el primer interludi, amb el tema del profeta en les trompes, exposa el tema amorós del desig de la princesa- forgen l'agitació que



viuen els personatges: Narraboth, consternat per haver cedit als desitjos de Salome de vore el presoner, malgrat la prohibició expressa del tetrarca, es desespera davant de la idea obsessiva de Salome – “Vull besar la teua boca, Jochanaan” – i se suïcida amb el seu punyal.

La vocalitat straussiana s'adapta com un guant a l'escriptura declamatori de Wilde. En este sentit, el cant d'amor de la princesa en l'encontre amb el profeta se cenyix admirablement a la voluptuosa i refinada escriptura del dramaturg irlandès en descriure cada part de cos desitjat de Jochanaan, associat a un color –el cos, blanc com els lliris, la neu o les roses; els cabells, negres com el raïm, els cedres o les nits sense lluna; la boca, roja com una mangrana... Cada descripció provoca el rebuig irat del profeta i l'hostilitat creixent de la princesa. En tota l'escena, Strauss subratlla els colors pictòrics amb fascinants colors musicals dels instruments solistes.

Eloqüència en les paraules; eloqüència en l'orquestra, amb clímax formidables com el del segon intermedi, que combina magistralment diversos temes, entre ells el de la princesa relacionat amb Herodes, fins a introduir, en una ferotge entrada dels metalls, el tema de la venjança de Salome, que prefigura el seu final aterrador.

Mestre en l'impuls de cada situació dramàtica, Strauss plasma amb geni la tensió del diàleg entre Herodes i la princesa, indiferent a les intervencions d'Herodias i Jochanaan. L'angoixa

del tetrarca en comprometre's a atorgar-li el desig que vullga -encara que siga la mitat del seu regne- i la triomfant acceptació de Salome -"Ballaré per a tu, tetrarca"-, tenen el seu magistral reflex en l'orquestra. En este sentit, en la célebre *Dansa dels set vels* resulta admirable la transformació d'idees extretes de tota l'òpera i el refinament vienés amb què dibuixa fins i tot els colors més exòtics i de caire oriental.

La incisiva orquestració straussiana, aclaparadora en l'ús del color, la tensió rítmica i el refinament, reflectix l'audàcia i la modernitat del seu llenguatge (després de *Salome* i *Elektra*, el compositor va preferir refugiar-se en terrenys menys innovadors), ja que maneja amb saviesa una plantilla gegant que alterna passatges d'una transparència admirable, amb altres d'estremidora potència.

Vocalment, *Salome*, primer gran paper femení straussià, suposa un repte enorme per a una soprano per la dificultat tècnica i per la intensitat dramàtica d'un personatge complex -Strauss va arribar a descriure la seua veu ideal com "una princesa de setze anys amb la veu d'Isolde"-, amb una part infantil i capritxosa i un altre perfil, neuròtic, luxuriós i pervers.

El seu monòleg final davant el cap tallat del Baptista, d'intensitat demolidora, és un dels màxims assoliments de la música straussiana. Són imponents la paleta vocal i el ventall expressiu que exigix a l'interpret, que transita de la crispació i el despit a la nostàlgia per un amor que hauria pogut ser, de l'exaltació del desig a l'horror davant d'uns ulls que ja no miren i d'una boca que ja no insulta, en un lament macabre -"el misteri de l'amor és més gran que el misteri de la mort"- quan besa la boca del profeta i nota el gust amarg de la sang que, en la seua exasperació, identifica amb el gust amarg de l'amor no aconseguit. Tot en esta escena és un miracle orquestral i vocal en el qual Strauss porta al límit les possibilitats expressives de l'orquestra a través d'una successió de motius que s'entrecreuen i nodriuen un teixit musical continu, tractat amb claredat, refinament, bellesa sonora i poderós alè dramàtic.





© Miguel Lorenzo

# James Gaffigan

*Direcció musical*

Reconegut internacionalment pel seu mestratge innat i pel seu extraordinari esperit de col·laboració, el director d'orquestra estatunidenc James Gaffigan gaudix d'alta estima tant en l'àmbit simfònic com en l'operístic, gràcies a la seua capacitat per a forjar confiança mútua amb els artistes i extraure així el millor del seu talent. Ha sigut nomenat director musical de la Houston Grand Opera a partir de la temporada 2027-2028. Representa un cas singular entre els directors estatunidencs, ja que ha consolidat el seu prestigi en els teatres i sales de concert més venerades d'Europa, la qual cosa li ha valgut una constant demanda per part de companyies d'òpera i orquestres de tot el món. Actualment, és director musical de la Komische Oper de Berlín -on dirigix la seua tercera temporada el 2025-2026- i director musical de la Verbier Festival Junior Orchestra. L'agost de 2025, Gaffigan va concloure la seua quarta i històrica última temporada com a director musical del Palau de les Arts Reina Sofía. Entre els càrrecs anteriors destaquen el de director titular de la Luzerner Sinfonieorchester, principal director invitat tant de la Netherlands Radio Philharmonic com de la Trondheim Symphony Orchestra & Opera, a més de director associat de la Simfònica de San Francisco i director assistent de l'Orquestra de Cleveland.

Ferm defensor de la música contemporània, Gaffigan ha dirigit més d'una trentena d'estrenes. La seua sòlida discografia

inclou gravacions al costat de la Luzerner Sinfonieorchester, Netherlands Radio Philharmonic, Netherlands Radio Choir i la Frankfurt Radio Symphony. Va ser guardonat amb el primer premi en el Concurs de Direcció Sir Georg Solti el 2004. Format en el sistema d'escoles públiques de la ciutat de Nova York i fervent promotor de l'educació musical, va cursar estudis a LaGuardia High School of Music and Art abans de perfeccionar la seua formació en direcció orquestral a la Universitat Rice.



© Fabio Lovino



# Damiano Michieletto

*Direcció d'escena*

Damiano Michieletto s'ha consolidat, en poc temps en l'escena internacional, com un dels representants més interessants de la jove generació de directors d'escena italians. Va cursar estudis de producció d'òpera i teatre a l'Escola d'Art Dramàtic Paolo Grassi de Milà i es va llicenciar en Literatura Moderna a la universitat de la seua Venècia natal. La seua aclamada producció de *Švanda dudák*, de Jaromír Weinberger, per al Festival de Wexford, va ser guardonada amb l'Irish Times/ESB Theatre Award el 2003. Entre les seues primeres incursions en la direcció operística destaquen *La gazza ladra* a Pesaro (premi Abbiati el 2008), un cicle Mozart/Da Ponte a La Fenice, *Die Entführung aus dem Serail* al Teatro San Carlo o *La scala di seta* a Pesaro i a La Scala. Així mateix, va realitzar la posada en escena de *La bohème*, *Falstaff*, *La Cenerentola* i *Alcina* al Festival de Salzburg; *Guillaume Tell* i *Cavalleria rusticana/Pagliacci* al Covent Garden (premi Olivier 2016); *La damnation de Faust* a Roma (premi Abbiati 2018); *Jenůfa* a la Staatsoper de Berlín; *Rigoletto* a La Fenice (premi Abbiati 2022); *La Cenerentola* a Dresden, i *Il viaggio a Reims* a Amsterdam i a Philadelphia.

Entre els seus compromisos recents destaquen *Falstaff* a Dresden; *West Side Story* al Festival de Caracalla; *Il nome della rosa*, amb música de Francesco Filidei, a La Scala; *La fille du régiment* a la Bayerische Staatsoper i al San Carlo; *Giulio Cesare* al Théâtre des Champs-Élysées i al Capitole de Toulouse; l'estrena mundial d'*Animal Farm*, d'Alexander Raskatov, per a la Ducht National

Opera i la Staatsoper de Viena; *Médée* de Cherubini i *Salome* a La Scala; *Carmen* al Covent Garden; *Béatrice et Bénédict* a Lió i a Gènova. En la temporada 2025-2026 aborda noves produccions de *Lohengrin* a Roma, *La clemenza di Tito* a Zuric, *Carmen* a La Scala i la seua primera *Traviata* a Bregenz. A més, el 7 de desembre de 2026, inaugurarà la temporada de La Scala amb *Otello*. En Les Arts ha dirigit, entre altres produccions, *L'elisir d'amore*, *La damnation de Faust*, *Il viaggio a Reims* i *Don Giovanni*.



@Marco Brescia e Rudy Amisano

# Paolo Fantin

## *Escenografia*

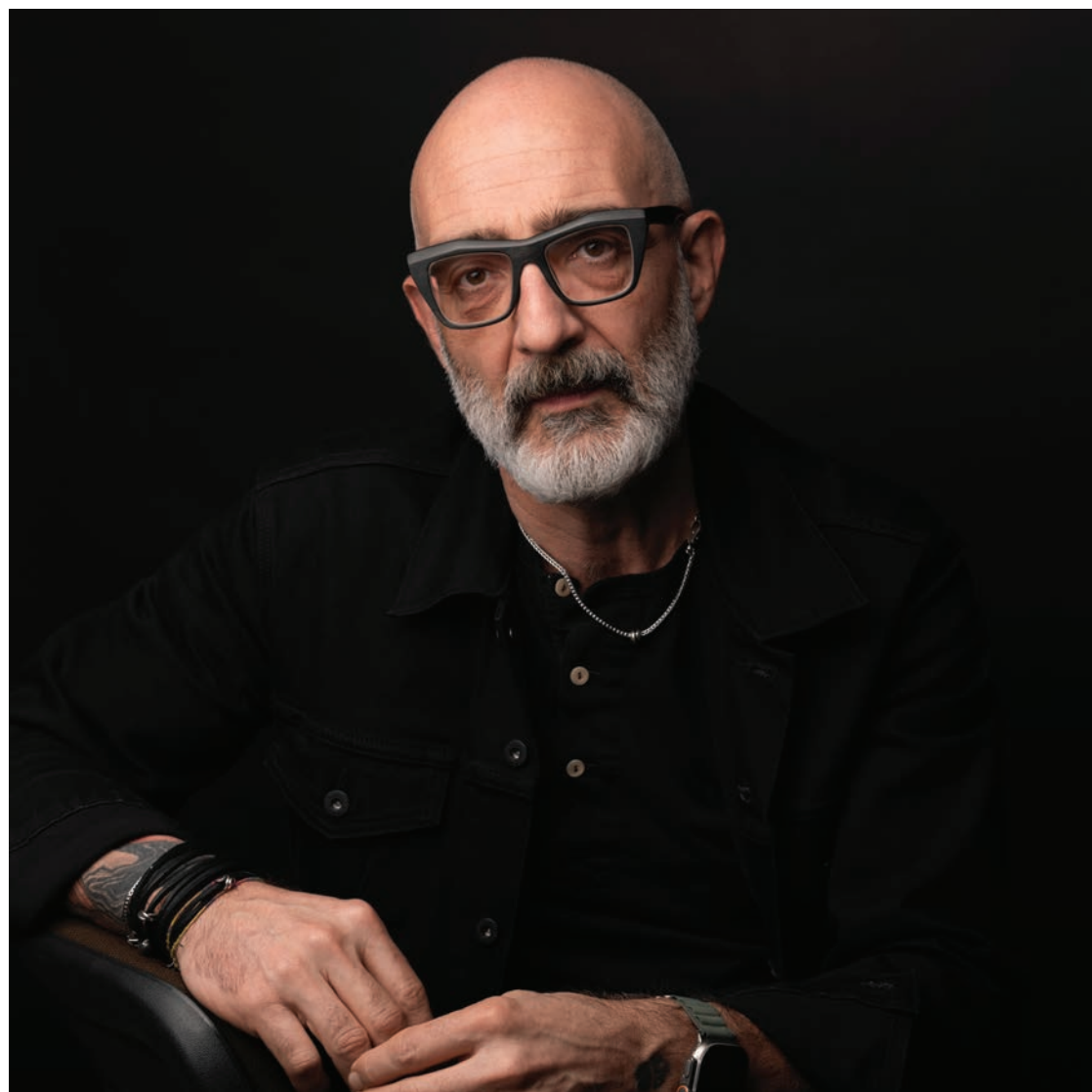
Nascut a Castelfranco Veneto (Itàlia), Paolo Fantin es va formar a Escenografia i Escenotècnia a l'Accademia di Belle Arti de Venècia i ha desenrotllat una destacada carrera internacional en òpera i teatre. Col·laborador habitual de Damiano Michieletto des del 2004, ha firmat escenografies per als principals teatres europeus, com La Scala de Milà, Covent Garden de Londres, Òpera de París, Theater an der Wien, Staatsoper de Berlín, Festival de Salzburg i el Festival de Pesaro. El seu treball abasta un amplíssim repertori, del *bel canto* al segle XXI, incloent diverses creacions contemporànies i estrenes mundials. Ha rebut nombrosos reconeixements, entre els quals diversos premis Abbiati i l'International Opera Award al millor escenògraf, cosa que l'ha consolidat com una de les figures clau de l'escena lírica actual.



# Carla Teti

*Vestuari*

Figurinista italiana formada a l'Accademia di Belle Arti de Roma, Carla Teti col·labora des del 2004 amb Damiano Michieletto, a més d'haver treballat amb Daniele Abbado, Andrea Breth, Barrie Kosky i Christoph Waltz. Ha dissenyat vestuari per als escenaris del Festival de Salzburg, Covent Garden, Staatsoper de Viena, La Scala, Òpera de París, Dutch National Opera i La Fenice. Entre les seues produccions més destacades figuren *Guillaume Tell* i *Cavalleria rusticana/Pagliacci* a Londres, *Samson et Dalila* a París, *Il nome della rosa* a Milà (estrena mundial, 2025) i *Il viaggio a Reims* a Amsterdam. La seua trajectòria ha sigut reconeguda amb l'Olivier Award per *Cavalleria rusticana/Pagliacci* i *Il viaggio a Reims*, amb el premi Franco Abbiati per *Sigismondo*, *Don Giovanni* i *Madama Butterfly*, i amb l'International Opera Award el 2017.



© Leila Leam

# Alessandro Carletti

## *Il·luminació*

Nascut a Roma, va estudiar fotografia i pintura, i va descobrir la seua vocació pel disseny d'il·luminació de la mà de son pare, vinculat al món teatral. A finals dels anys noranta va començar la seua trajectòria al Festival de Pesaro, i es va especialitzar en òpera, la qual cosa ha implicat col·laboracions amb directors com Daniele Abbado, Francesco Micheli, Henning Brockhaus, Pippo Delbono, Yannis Kokkos i Barrie Kosky. Entre les seues produccions destaquen treballs a la Bayerische Staatsoper, Covent Garden, Theater an der Wien, Staatsoper de Viena, Komische Oper i al Festival de Salzburg, junt amb directors d'escena com Damiano Michieletto. Ha sigut guardonat amb el Knight of Illumination Award 2015 per *Guillaume Tell* i amb l'Olivier Award 2016 a la millor nova producció per *Cavalleria rusticana/Pagliacci*.



# Thomas Wilhelm

## *Coreografia*

Thomas Wilhelm es va formar a la universitat de dansa Palucca de Dresden. Com a ballarí, ha actuat en les òperes de Dresden, Leipzig i Göteborg, a més de participar amb la companyia de Stephan Thoss en representacions a Kiel i Hannover, on varen sorgir les seues primeres creacions coreogràfiques. Des del 2006 desenrotlla una carrera independent com a coreògraf. Manté una estreta i prolongada col·laboració amb el director d'escena Christof Loy, amb produccions als principals teatres d'òpera d'Europa, entre els quals el Covent Garden, la Bayerische Staatsoper, el Teatro Real de Madrid i el Liceu. Treballa, així mateix, amb Nadja Loschky i, des del 2019, amb Damiano Michieletto, amb el qual ha presentat produccions a La Scala, l'Òpera de París i la Komische Oper de Berlín, i ha obtingut l'International Opera Award 2023 per l'estrena mundial d'*Animal Farm*.



© Robert Workman

# John Daszak

## *Herodes*

El tenor britànic John Daszak és apreciat internacionalment pel seu mestratge en la interpretació de personatges de gran càrrega psicològica i exigència musical. És un dels artistes més sol·licitats per a papers com Loge (*Das Rheingold*), amb el qual va debutar a Les Arts el 2007, Herodes (*Salome*), Vere (*Billy Budd*) i Tambor Major (*Wozzeck*), i ha actuat als escenaris més prestigiosos, inclosos el Festival de Bayreuth, la Staatsoper de Berlín, la Bayerische Staatsoper i La Scala. Esta temporada aborda els papers de Tambor Major a Tòquio, Shuiski (*Boris Godunov*) al Covent Garden i Herodes a Les Arts, que molts consideren el seu paper més emblemàtic. La seua poderosa presència escènica ha sigut recolzada pels directors d'escena més visionaris, amb els quals col·labora habitualment, entre ells Barrie Kosky, Dmitri Tcherniakov, Calixto Bieito i Krzysztof Warlikowski.



© Nikola Stege

# Michaela Schuster

## *Herodias*

Michaela Schuster és una les millors mezzosopranos del nostre temps. A més de la seua Herodias a València, tornarà a l'Òpera de San Francisco com a Klytämnestra. El seu extens repertori abasta els grans papers per a mezzosoprano dramàtica, incloent Ortrud (*Lohengrin*), Fricka (*Das Rheingold*, *Die Walküre*), Waltraute (*Götterdämmerung*), Nurse (*Die Frau ohne Schatten*), Klytämnestra (*Elektra*), Madame de Croissy (*Dialogues des Carmélites*), així com Zia Principessa i Zita (*Il trittico*). Canta regularment a les Staatsoper de Berlín, Munic i Viena, Festspielhaus de Baden-Baden, Covent Garden, Metropolitan, Òpera de Zuric i el Teatro Real. Entre els èxits més destacats de la seua carrera es troben la interpretació de Nurse (*Die Frau ohne Schatten*) al Festival de Salzburg i la seua Kundry (*Parsifal*) al Festival de Pasqua de Salzburg sota la direcció de Christian Thielemann.



# Vida Miknevičiūtė

## *Salome*

La soprano lituana Vida Miknevičiūtė s'ha consolidat com una de les veus liricodramàtiques més importants de l'escena internacional. Canta als teatres i festivals més prestigiosos: Bayreuth, Salzburg, Bayerische Staatsoper, La Scala, les Staatsoper de Berlín i Viena o la Deutsche Oper de Berlín, així com junt amb la Filharmònica de Berlín. Admirada per la seua imponent presència escènica i per la intensitat expressiva de les seues interpretacions, Miknevičiūtė brilla especialment en els papers més emblemàtics del repertori germànic, com Sieglinde (*Die Walküre*), Salome, Chrysothemis (*Elektra*), Elektra o Senta (*Der fliegende Holländer*). Entre els moments àlgids d'esta temporada destaquen *Fedora* a la Deutsche Oper de Berlín, *Die Walküre* (Sieglinde) a la Deutsche Oper de Berlín dirigida per Christian Thielemann i el paper titular d'*Elektra* a la Bayerische Staatsoper sota la batuta de Vladimir Jurowski.



# Nicholas Brownlee

## *Jochanaan*

Nicholas Brownlee torna a Les Arts després del seu triomf recent a *Der fliegende Holländer*. Esta temporada, el baix-baríton estatunidenc debuta a La Scala (Wotan en *Das Rheingold*) i a l'Òpera de Chicago (Jochanaan). A més, reapareixerà a la Bayerische Staatsoper (Wotan en *Die Walküre*), Festival de Bayreuth (*Der fliegende Holländer*) i l'Òpera de Frankfurt (Balstrode en *Peter Grimes*, Scarpia en *Tosca* i Kurwenal en *Tristan und Isolde*). En l'àmbit simfònic, debutarà amb la Simfònica de Houston (Kurwenal i Melot en el segon acte de *Tristan und Isolde*) i gravarà el Jochanaan de *Salome*. Canta en temples de la lírica com el Metropolitan, Bayerische Staatsoper, Dutch National Opera i les òperes de Viena, París, Roma i Los Angeles, i col·labora amb batutes del prestigi de Vladimir Jurowski, Gustavo Dudamel, Esa-Pekka Salonen, Pablo Heras-Casado, Kent Nagano, Fabio Luisi i James Gaffigan.



© Philippe Girard

# Christopher Sokolowski

*Narraboth*

El tenor estatunidenc Christopher Sokolowski ha sigut elogiat per la seua presència escènica i per la seua veu captivadora. Els seus debuts recents més destacats inclouen *Lohengrin* al Theater Bremen, Manolios en *Řecké pašije (La passió grega)* de Martinů a la Staatsoper de Hannover i Vere en l'aclamada producció de Ted Huffman per al Festival d'Ais de Provença de *The Story of Billy Budd, Sailor*. En la temporada 2025-2026 debuta com a Parsifal a De Vlaamse Opera i reprén el paper de Lohengrin al MUPA de Budapest. A més canta *Das Lied von der Erde* amb la St. Gallen Symphony Orchestra i debuta com a Shepherd en la nova producció de *Król Roger* a Des Moines Opera Festival. En les pròximes temporades debutarà a San Francisco, Brussel·les, Berlín i Munic.



© Andreas Tobias

# Lioba Braun

*Un patge de Herodias*

El salt internacional de la mezzosoprano Lioba Braun es va produir el 1994, quan va substituir amb molt poca antelació l'interpret de Brangäne en *Tristan und Isolde* al Festival de Bayreuth, sota la direcció de Daniel Barenboim. Des d'aleshores va començar a ser invitada per a encarnar papers wagnerians com Kundry, Ortrud, Fricka, Waltraute, Venus o Isolda a Bayreuth i en importants teatres com La Scala, Teatro Real, Liceu i les Staatsoper de Berlín, Dresden, Munic, Stuttgart i Viena. El seu repertori inclou també Verdi, Bartók i Strauss, així com les simfonies de Mahler i composicions de Berg, Brahms i Beethoven. Ha treballat amb els principals directors i orquestres del món i és professora de cant a Colònia des del 2010. Diverses gravacions són testimoni de la seua tasca artística.



# Jorge Rodríguez-Norton

*Primer jueu*

Nascut a Avilés, Jorge Rodríguez-Norton va iniciar la seua formació musical en piano i es va graduar en el Conservatori Superior de Música Joaquín Rodrigo de València. El 2019 es va convertir en el tercer tenor espanyol que ha debutat al Festival de Bayreuth, on ha participat durant diverses temporades en *Tannhäuser*, *Tristan und Isolde* i *Parsifal*. Actua regularment als principals teatres espanyols, com el Liceu, Teatro Real i el Palau de les Arts, en els quals ha interpretat papers com Normanno (*Lucia di Lammermoor*), Gastone (*La traviata*), Goro (*Madama Butterfly*) i Doctor Cajus (*Falstaff*). La seua activitat abasta també sarsuela i òpera contemporània, i col·labora amb destacats directors musicals i escènics.



© Fran Monks

# Daniel Norman

*Segon jueu*

Esta temporada, el tenor britànic Daniel Norman interpreta Basilio en *Le nozze di Figaro* i Horace Adams en *Peter Grimes* a l'Opera North, i torna a l'Opernhaus de Zuric amb títols com *Manon* i *Der Rosenkavalier*. Entre altres actuacions recents i passades destaquen Scaramuccio en *Ariadne auf Naxos*, Edmondo en *Manon Lescaut* i Spalanzani en *Les contes d'Hoffmann* a Zuric, Squeak en *Billy Budd* a Glyndebourne, Mao en *Nixon in China* (Boston, Hannover i Verona), Electrician en *Powder Her Face* d'Adès (Viena, Boston, Rússia), Monostatos en *Die Zauberflöte*, Tanzmeister en *Ariadne auf Naxos*, Tinca i Gherardo en *Il trittico*, Laca en *Jenůfa*, Moser en *Die Meistersinger von Nürnberg* i Sellem en *The Rake's Progress*.



© Miguel Lorenzo-Mikel Ponce

# Filipp Modestov

## *Tercer jueu*

Va nèixer a Krasnoiarsk (Sibèria). Va ser guanyador de la beca Dmitri Hvorostovsky i del concurs de música de cambra Elena Obraztsova a Sant Petersburg. Es va formar al màster de cant del Mozarteum de Salzburg, després de completar estudis de cant a l'Institut Estatal de Música A. G. Schnittke de Moscou. Va debutar com a Dona Cate en *Il campiello*, de Wolf-Ferrari, a la Universitat Mozarteum, i el 2023 va realitzar una estada al programa per a artistes joves de l'Accademia del Maggio Musicale Fiorentino, a més de participar en el projecte europeu *Opera out of Opera 2*. Ha oferit concerts al Festival La Voce a Bad Reichenhall, amb l'Orquestra Filharmònica de Sofia i un concert en memòria de Beniamino Gigli a Roma. Forma part del Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts, sota la guia de la soprano María Bayo.



© Hagen Schnauss

# Mathias Frey

## *Quart jueu*

El tenor líric nascut a Munic, Mathias Frey va estudiar arquitectura abans de formar-se en cant al Conservatori de Viena i, posteriorment, va rebre classes de Rainer Trost i Renata Scottò en l'Acadèmia Nacional de Santa Cecília de Roma. El seu repertori abasta els grans papers mozartians -Tamino, Belmonte, Ferrando-, així com Nemorino, Conte Almaviva i Fenton, a més d'obres del segle XX de Berg, Korngold, Stravinsky i Glass. Després de la seua vinculació al Theater Hof i al Neue Musiktheater Linz, ha actuat al Festival de Salzburg sota la batuta de Franz Welser-Möst, al Teatre Comunale di Bologna, al Teatre Regio di Parma, a l'Aalto Theater d'Essen, a La Fenice i al Maggio Musicale Fiorentino. Els seus compromisos internacionals l'han portat, igualment, a cantar amb l'Orquestra Simfònica Simón Bolívar de Veneçuela i l'Ensemble Orchestra Kanazawa del Japó.



## Horst Lamnek

*Cinqué jueu*

Baix-baríton vienès format a la Universitat de Música i Art Dramàtic de Viena. Va completar la seua formació a l'International Opera Studio de Zuric abans d'integrar-se en els conjunts del Theater Ulm i la Komische Oper de Berlín. Ha actuat com a invitat a La Scala de Milà, a l'Òpera de Leipzig, al Teatre Petruzzelli de Bari i als teatres d'òpera de Trieste, Torí, Tòquio i Sidney. El seu repertori comprén Mozart, Rossini, Verdi, Wagner i Strauss, així com l'opereta i l'òpera contemporània. En concert ha cantat amb formacions com la Simfònica de Viena, la Deutsche Kammerphilharmonie o la Stuttgarter Kammerorchester, en sales com la Philharmonie de Berlín, el Konzerthaus de Viena i l'Auditorio Nacional de Madrid. La seua profunda vinculació al *Lied* d'Hugo Wolf queda plasmada en el disc *Der heitere Wolf* (Coviello Classics).



# Jiří Rajniš

*Primer natzaré*

Considerat un dels barítons txecs més destacats de la seua generació, Jiří Rajniš va estudiar interpretació al Conservatori de Praga i posteriorment cant a la UCLA de Los Angeles. La seua carrera internacional l'ha portat a teatres com La Scala, la Semperoper de Dresden, el Teatre Nacional i l'Òpera Estatal de Praga, l'Opéra Royal de Wallonie-Liège i el Teatro Carlo Felice de Gènova, entre d'altres. Compatibilitza la seua activitat operística amb una intensa carrera com a solista de concert al costat d'orquestrs d'Europa i dels Estats Units.



© Miguel Lorenzo-Mikel Ponce

# Agshin Khudaverdiyev

*Segon natzaré*

El baríton azerbaidjanés Agshin Khudaverdiyev prossegueix la seua carrera ascendent mitjançant la participació en classes magistrals internacionals i amb l'obtenció de premis en reconeguts concursos vocals. Beneficiari de les beques "Nicola Canali" i "Ribighini", ha interpretat papers com Rodrigo en *Don Carlo* i Sciarrone en *Tosca*, al Teatre d'Òpera i Ballet Acadèmic Estatal d'Azerbaidjan. Després de ser admés a l'Accademia Rossiniana Alberto Zedda, va debutar el 2025 com a Lord Sidney en *Il viaggio a Reims* al prestigiós Festival de Pesaro. També va participar en la interpretació de la *Petite Messe Solennelle* a Montalcino. Futurs compromisos inclouen el Festival de Wexford. Actualment, perfecciona els estudis al Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts, sota la guia de la soprano María Bayo.



# Tomeu Bibiloni

*Primer soldat*

Nascut a Palma de Mallorca, Tomeu Bibiloni és un baríton líric amb una intensa activitat operística i concertística. Ha interpretat papers com Malatesta (*Don Pasquale*), Papageno (*Die Zauberflöte*), Guglielmo (*Così fan tutte*), Ping (*Turandot*), Schaunard (*La bohème*) o Sagrestano (*Tosca*). Ha cantat als teatres Real de Madrid, Liceu, Palau de les Arts, Maestranza i el Concertgebouw d'Amsterdam. Col·labora habitualment amb orquestres nacionals i europees i ha sigut dirigit, entre d'altres, per Guillermo García-Calvo, Jesús López-Cobos, Nathalie Stutzmann, Marc Minkowski, Nicola Luisotti, Lorenzo Viotti, Ivor Bolton, Marco Armiliato, Alberto Zedda. El seu repertori simfònic inclou obres de Bach, Händel, Mozart, Beethoven i Brahms. Recentment ha gravat un disc dedicat a cançons de Baltasar Bibiloni.



# Alexander Milev

*Segon soldat*

Alexander Milev és un baix de sòlida projecció internacional, amb una destacada trajectòria als principals teatres europeus. Ha sigut membre del conjunt de la Bayerische Staatsoper de Munic i del Teatre Nacional de l'Òpera de Kiev, on ha abordat un ampli repertori que inclou títols com *Aida*, *Nabucco*, *Boris Godunov*, *Macbeth*, *Il barbiere di Siviglia* i *El príncep Ígor*. Ha actuat en escenaris com l'Òpera de París, La Monnaie de Brussel·les, Grand Théâtre de Genève, Concertgebouw d'Amsterdam i La Scala, i ha participat en produccions de *Salome*, *Tosca*, *Un ballo in maschera* o *Les vêpres siciliennes*. La crítica destaca la seua presència escènica i la solidesa vocal de les seues interpretacions.



# Agustín Albornoz

*Un capadoci*

El baix Ángel Agustín Albornoz, originari de Rosario del Tala (Argentina), cursa els estudis a l'Institut Superior d'Art del Teatro Colón, on es perfecciona amb Alejandra Malvino i el mestre Sergio Giai. Ha assistit a classes magistrals amb referents internacionals com David Gowland (Royal Opera House) i Eytan Pessen. Alguns dels seus primers papers de solista són Betto di Signa en *Gianni Schicchi* i el Primer Soldat en *Salome*, els dos al Teatro Colón. També ha sigut Metge i Sicari en *Macbeth* al Teatro Avenida de Buenos Aires, a més de Doctor en *La traviata* o Colline en *La bohème*. Com a cantant del Coro Estable del Teatro Colón, va ser seleccionat per a ser cover de produccions com la de *Billy Budd*. En l'actualitat forma part del Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts.



© Miguel Lorenzo-Mikel Ponce

# Pablo Rubín-Jurado

*Un esclau*

Natural de Honolulu (els Estats Units), es va formar al Juilliard Pre-College (primer en composició amb Eric Ewazen i després en cant amb Lorraine Nubar) i en el programa de composició de la New York Youth Symphony. Des del 2020 estudia amb William Burden a la Juilliard School, i s'ha perfeccionat en classes magistrals amb Dalton Baldwin, Lorraine Nubar i, anualment, amb Francisco Araiza al European Music Institute de Viena. Ha cantat en les òperes *L'infedeltà delusa* i *Le nozze di Figaro* a la Juilliard i forma part del cor de la Fifth Avenue Presbyterian Church, amb el qual va gravar el seu primer àlbum el 2024. Guanyador de concursos com Enkor International Music i The American Prize, va ser premiat també pel YoungArts i per l'Schmidt Undergraduate. Forma part del Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts.

LES  
ARTS  
ÉS ÒPERA

TEMPORADA  
25/26



# TURANDOT

GIACOMO PUCCINI

DIRECCIÓN MUSICAL **Sir Mark Elder**

DIRECCIÓN DE ESCENA **Àlex Ollé**

3, 6, 8, 11, 13 y 16 de junio de 2026

PALAU DE LES ARTS  
REINA SOFÍA



GENERALITAT  
VALENCIANA



LES ARTS  
VALENCIA



MINISTERIO  
DE CULTURA

DIRECCIÓN GENERAL  
DE ARTES ESCÉNICAS Y MÚSICA

# Orquestra de la Comunitat Valenciana



L'Orquestra de la Comunitat Valenciana (OCV) va ser fundada l'any 2006 per Lorin Maazel, el seu primer director musical. En poc de temps, la formació titular del Palau de les Arts s'ha llaurat un prestigi entre el públic i la crítica, i ha aconseguit un alt nivell artístic que la situa entre les millors orquestres d'Espanya i una de les més importants creades a Europa durant els últims anys. Este reconeixement s'ha forjat també gràcies a la presència de Zubin Mehta en les primeres temporades, sobretot amb el recordat *Anell wagnerià*, i a batutes de la talla de Riccardo Chailly, Valery Gergiev o Gianandrea Noseda. Després del període fructífer dut a terme per l'estatunidenc James Gaffigan al capdavant de l'OCV, des de setembre de 2025 el prestigiós mestre britànic Sir Mark Elder és el director musical de la formació.

Elogiada per la qualitat dels seus músics i per ser un conjunt versàtil capaç d'interpretar amb admirable personalitat tant òpera com música líricosimfònica, l'OCV continua la seua trajectòria professional impulsada per primeres figures de la direcció orquestral, entre les quals hi ha Daniele Gatti, Fabio Luisi, o Sir John Eliot Gardiner, i amplia el seu repertori operístic de la mà de reconegudes batutes internacionals especialitzades en diferents estils, com Marc Albrecht, Maurizio Benini, Lorenzo Viotti, Riccardo Minasi i Marc Minkowski. A més, afiança la col·laboració amb els principals directors espanyols que més projecció tenen fora de les nostres fronteres, entre ells Gustavo Gimeno, Pablo Heras-Casado, Juanjo Mena i Josep Pons.

LES  
ARTS  
ÉS SIMFÒNIC

TEMPORADA  
25/26

ORQUESTRA DE LA  
COMUNITAT VALENCIANA

JAVIER PERIANES

Piano y dirección

Integral

Conciertos para piano  
LUDWIG VAN BEETHOVEN

**14 de mayo 2026**

*Conciertos para piano 2, 3 y 4*

**15 de mayo 2026**

*Conciertos para piano 1 y 5*

## DIRECTOR MUSICAL

Sir Mark Elder

## VIOLINS PRIMERS

Gjorgi Dimcevski, concertino  
Roman Kholmatov, conc. associat  
Po-An Lin, ajuda de solista  
Marija Nemanjé  
Mikhail Spivak  
Roman Svirlov  
Elena Trushkova  
Juanjo Aguado\*  
Martín Buchhalter\*  
Marta Burriel\*  
Beatrice Gagiu\*  
Waldemar Kosmieja\*  
Natalia Martínez\*  
Manuel Serrano\*

## VIOLINS SEGONS

Anastasia Pylatyuk, solista  
Anna Stepanenko, ajuda de solista  
Dasha Dubrovina  
Lelia Iancovici  
Evgueni Moriatov  
Inés Romaguera  
Katriina Saloheimo  
Manel Barrios\*  
Marie-Madeleine Orban\*  
Pablo Turlo\*  
Victoria Warzyca\*  
Marta Wasilewicz\*

## VIOLES

Andriy Viytovych, solista  
Laure Gaudron, cosolista\*  
Sergio Sáez, ajuda de solista  
Javier Alejandro Cárdenas  
Samuel Espinosa  
Julia Hu  
Abraham Martín  
Ana Mba  
Andrey Ovchinnikov  
Liliana Catarina Fernandes\*

## VIOLONCELS

Rafał Jezierski, solista  
Jakob Ludwig, cosolista\*  
Arne Neckelmann, ajuda de solista  
Estrella Guerrero  
Saem Heo\*  
Alice Murray\*  
Fernando Romaguera\*

## CONTRABAIXOS

Mihai Ichim, solista  
Zoltan Dosa, ajuda de solista  
David Molina  
Gianluca Tavaroli  
Pablo Fernández\*  
Tarek Tebsamani\*

## ARPA

Noelia Cotuna, solista  
María McNamee\*

## FLAUTES

Magdalena Martínez, solista  
Ana Naranjo, cosolista  
Laura Pauni\*

## Flautí

Virginie Reibel

## OBOÉS

Christopher Bouwman, solista  
Pierre Antoine Escoffier, solista  
Ulrich Brokamp\*

## Corn anglés

Ana Rivera

## CLARINETS

Luis Miguel Méndez, solista\*  
Santiago Pérez, cosolista\*  
Bernardino Assunção\*  
Kie Umehara\*  
Requint · Requito  
Cecilio Vilar

## Clarinet baix

Francisco Javier Ros

## FAGOTS

Salvador Sanchís, solista  
Javier Biosca  
Josep Joaquim Sanchís\*

## Contrafagot

Alba González

## TROMPES

Bernardo Cifres, solista  
Jesús Sánchez, cosolista  
David Rosell, ajuda de solista  
Miguel Ángel Martínez, ajuda de solista\*  
Miguel Martín  
Salvador Belda\*  
Jorge García\*

## TROMPETES

Rubén Marqués, solista  
Christian Ibáñez, cosolista  
Jesús Gómez\*  
Eloy Tarín\*

## TROMBONS

Juan Manuel Real, solista  
Ignacio Pérez, ajuda de solista  
José Vicente Faubel  
Antonio Boronat\*

## TUBA

Ramiro Tejero, solista

## TIMBAL

Gratiniano Murcia, solista

## PERCUSSIÓ

Francisco Inglés, solista  
Ignasi Doménech  
Fran Amado\*  
Miguel Barberá\*  
Josep Guerrero\*  
Ricardo Paños\*

## CELESTA

Antonio Galera\*

## ORGUE I HARMÒNIUM

Arturo Barba\*

# PRÒXIMES ACTIVITATS

---

LES ARTS ÉS LIED

**KATHARINA KONRADI**

**26** d'abril de 2026

---

LES ARTS ÉS BARROC

**IL FERVORE**

**30** d'abril de 2026

---

LES ARTS ÉS SIMFÒNIC

**JAVIER PERIANES**

Beethoven: *Concerts per a piano 2, 3 i 4*

**14** de maig de 2026

---

LES ARTS ÉS SIMFÒNIC

**JAVIER PERIANES**

Beethoven: *Concerts per a piano 1 i 5*

**15** de maig de 2026

---

LES ARTS ÉS BANDES

**BANDES A LES ARTS**

**17** de maig de 2026

---

LES ARTS ÉS DANSA

**LA NOCHE DE SAN JUAN-COMPAÑÍA ANTONIO RUZ**

**22** de maig de 2026

---

LES ARTS ÉS PER A TOTS

**MATINS: RECITAL CENTRE DE PERFECCIONAMENT**

**24** de maig de 2026

---

LES ARTS ÉS BARROC

**LES ÉPOPÉES**

**28** de maig de 2026

---

LES ARTS ÉS FLAMENCO

**ISMAEL DE LA ROSA**

**29** de maig de 2026

---

LES ARTS ÉS ÒPERA

**TURANDOT**

**3, 6, 8, 11, 13, 16** de juny de 2026

---

LES ARTS ÉS SIMFÒNIC

**GUSTAVO GIMENO**

Ravel: *Rapsodie espagnole*

Falla: *Siete canciones populares españolas*

Stravinsky: *L'oiseau de feu*

**18** de juny de 2026

# PATROCINIS

## TEMPORADA 2025 - 2026



DIRECCIÓN GENERAL  
DE ARTES ESCÉNICAS Y MÚSICA

La Fundació Palau de les Arts Reina Sofia mostra el seu agraïment

PARTNER TECNOLÒGIC



PATROCINADOR DE TEMPORADA



PROTECTOR



COL·LABORADORS PREMIUM



COL·LABORADORS



MECENES



MECENES DEL CENTRE DE PERFECCIONAMENT



INSTITUCIONS COL·LABORADORES



---

## DIRECCIÓ

DIRECTOR GENERAL

**Jorge Culla Bayarri**

DIRECTOR ARTÍSTIC

**Jesús Iglesias Noriega**

DIRECTOR MUSICAL

**Sir Mark Elder**

---

## PATRONAT DE LA FUNDACIÓ PALAU DE LES ARTS REINA SOFÍA

PRESIDENT D'HONOR

**Molt Honorable Sr. Juan Francisco Pérez Llorca**

President de la Generalitat Valenciana

PRESIDENT

**Sr. Pablo Font de Mora Sainz**

VICEPRESIDENTA

**Honorable Sra. María del Carmen Ortí Ferre**

Consellera d'Educació, Cultura i Universitats

SECRETÀRIA NO PATRONA

**Sra. Ana Jiménez Moliner**

Secretària general de la Fundació

## VOCALS

Excel·lentíssim **Sr. Jordi Martí Grau**

Secretari d'Estat de Cultura

Il·lustríssima **Sra. Paz Santa Cecilia Aristu**

Directora general de l'INAEM del Ministeri de Cultura

Il·lustríssima **Sra. Marta Alonso Rodríguez**

Secretària autonòmica de Cultura

Il·lustríssim **Sr. Eusebio Monzó Martínez**

Secretari autonòmic d'Hisenda i Finançament

Il·lustríssim **Sr. José Manuel Camarero Benítez**

Secretari autonòmic de Turisme

**Sr. Carlos Gracia Calandín**

Subsecretari de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats

**Sr. Miquel Nadal Tárrega**

Director general de Cultura

**Sra. María del Mar González Barranco**

Directora general del Sector Públic

**Sr. Álvaro López-Jamar Caballero**

Director general de l'Institut Valencià de Cultura

**Sra. Rosana Pastor Muñoz**

Membre del Consell Valencià de Cultura

**Sra. Susana Lloret Segura**

**Sr. Rafael Juan Fernández**

**Sra. Mónica de Quesada Herrero**

**Sra. Felisa Alcántara Barbany**

**Sr. Ignacio Ríos Navarro**

**Sr. Salvador Navarro Pradas**

## PATRÓ D'HONOR

**Sr. Vicente Ruiz Baixauli**



**GENERALITAT  
VALENCIANA**



MINISTERIO  
DE CULTURA

DIRECCIÓN GENERAL  
DE ARTES ESCÉNICAS Y MÚSICA